

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegrafulu ese de dōne ori pre septemana: Duminică si Joi. — Prenumeratiunea se face in Sabiiu la expeditiura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditiura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 62 ANULU XXI.

Sabiiu, in 214 Augustu 1873.

tru celelalte pârți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri s'reine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dōn'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Reflessiune la reflexiune.

In Nr. alu Federatiunei dāmu de unu articulu cerele s'aru vedē a fi o reflexiune la articuli „Metropolia veduvida” publicati in vre-o cāti-va numeri ai aceleia-si foi si subcrisi „unu deputatu congresuale”, din cari articuli vre-o cāti-va amu reprodu su si noi. In reflexiunea acēst'a inse dāmu si de unu pasagiū, care este indreptatu la adres'a noastră, facendu-ne imputare ca amu gresitu cādu amu numitu (?) persōne care au a fi candidate la fidiōria alegere de Metropolitu etc.

Amu cugetatu mai cu deadinsulu sa aflāmu ce pōte fi acēst'a invinuire scōsa din vento, si de-si suntemu cam dedati cu atribuii despre lucruri cari pre noi nu ne potu privi de locu, amu venitu la convingere, ca si aici nu pōte fi alt'a decātu un'a din acele mistificatiuni, cari cerculēza astadi crucisiu si curmedisiu in lume si inca din o fantāna, carea are multa asemenare cu articuli, cā cei din „Press'a” vechia si „Wanderer” din Vien'a, a cārōru sageti suntu indreptate in prim'a linia asupr'a unai demnitaru bisericescu, pre care unii ōmeni pōte din cauza ca le este superioru si cu sciint'a si cu caracterulu se vede ca nu-lu au la inima. Unu astfelu de articulu este si celu reprodu su si de noi mai la vale dupa „Wanderer”, care inse nu va cascigā pentru autori sei nici odata titlulu de dreptate si de iubire de adeveru. In contr'a astōru felu de apozitōfari pline nu numai de patima dara si de ineptia credemu a fi destulu de provocati cā sa luāmu positiune de aperare; dara pentru cā sa evitāmu, ceea ce amu mai accentuat odata mai deuna-dile, polemiile personale, vomu despretui apucatoriile aceste nedemne de ōmeni cinstiti si vomu trece preste densele, facendu simplu amintire de ele, la ordinea dilei.

Cu privire la cestiunea ocupārei scaunulu metropolitānu gr. or. din Sabiiu „Kelet” aduce urmatoriulu articulu de fondu:

„In rubric'a „interne” tōte foile din patria vorbescu despre ocuparea scaunulu metropolitānu gr. or. din Sabiiu. Si acēst'a cu totu dreptulu, pentru ca o positiune de asiā mare insemnatate in privint'a bisericesca si politica pretinde atātu deplin'a atentiune a regimulu si poporulu, cātu si cea mai matura consideratiune a combinatiuniloru.

Dēca si aici, precum sprē esemplu la unu superintendinte protestantico, aru fi vorb'a numai de partea bisericesca si de distinctiune spirituale, atunci amu potē dice, ca regimulu sa lase tōte alegatoriiloru si sa nu se amestece nici inainte nici dupa aceea in afacere, cā sa inlārēasca pre acēl'a, pre carele increderea majoritātiei lu va radica pre scaunulu archipastorescu.

La romāni de confessiunea gr. or. inse nu vine de a se considerā numai punctulu de vedere confessiunālu singuru. Cī noi cutediāmu a ne pronunciā cu resolutiune ca acestu scaunu archipastorescu e cu multu mai insemnatu cu privire la politic'a interna a tieriei, cā in respectulu confessiunālu.

Pre fericitulu archiepiscopu baronu Andreiu Siagun'a lu cōnosceū tōte natiunalitātiele tieriei, mai bine inse lu cōnoscea regimulu. Noi scimu, ca elu prin positiunea sea, prin autoritatea sea inasuta, prin sentiementulu seu patrioticu, prin calitātiele sele spirituali eminenti si prin portarea sea preventitōria avē facultatea, de a jocā in politic'a romānilorū din Transilvania rol'a de conducatoriū. Noi scimu ca baronu Siagun'a fū acēl'a, carele nu numai paralizā partid'a ultranatiunale si stravaganta a eroilor fanatici din Blasiu, cī mai o si trōnti la pamentu. Noi scimu, ca elu fu acēl'a, cārui e de a se multiam, ca majoritatea precumpantitōria a romānilorū de presentu se misca intre

marginile ordinei si ale unei politice sobrie. Si noi scimu si din istoria aniloru mai recenti, ca la casu cādu baronu Siagun'a nu erā impededatu prin morbu continuu, infratierea devenita in Sabiiu si Brasiovu in o asiā eurgere frumōsa si deslegarea deplina a complanārei pacifice de atunci aru fi o fapta complinita.

Unde e dara vorb'a de unu succesoru alu unei atare personalitāti, de ocuparea unei positiuni, insemnatate o repetim din nou, ca acolo tōta atentiunea si tōta influint'a din partea regimulu e necesaria, cā opulu inca nedeplinitu sa nu cada in ruina.

Romāni si mai cu sēma ultraistii suntu dejā cu totii activi. Partid'a, carea in „Gazet'a” aruncā asupr'a lui Siagun'a, cādu acēst'a erā inca in viētia, atāt'a macula, si radica capulu si sentiendu ca acum i se da ocaziune, cā carea nu va avē curendu, pune tōte la cale, spre a cascigā demnitatea archiepiscopēasca pentru unulu din capii ei. Si acēsta partida, de-si nu are atāt'a putere cā inainte, totu-si posiede destula influintia, spre a aduce la casu, cādu regimulu nu va priveghiā pre agitatori, mai cu sēma prin alegatori laici ai partidei ordinea pacifica in perplexitate.

Interesulu religiosu si personalu aice nu va fi in jocu; afacerile biserice gr. or. suntu, multiamita activitātiei tactice si constante a lui Siagun'a, regulate astfelu, cum nu se afla la nici un'a din celelalte confessiuni din patri'a noastră. Interesele personale suntu in cercurile electorali, prevēdute cu o autonomia intinsa, asiā de sfasiate, cātu acele putienn reu voru potē causā.

Dreptu aceea aice numai de interesu politicu pōte fi vorb'a si noi potemu afirmā inainte ca si la alegere intrebarea ce atinge pre candidatulu nu va fi aceea, ca place elu clerulu seu nu, cī ca fostau elu unu partisanu alu ultranationaliloru seu a fostu unulu din scōl'a lui Siagun'a?

Ca acēl'a, care se tienē de scōl'a din urma si care s'a adoperatu a ajutorā pre maistru in opulu inceputu, nu pōte acceptā unu ajutoriu dela Babesiu s. a., e atātu cātu siguru.

Siagun'a tienū o disciplina aspra in bisericea sea, elu deprinse clerulu seu la ordine, scōse din capetele popiloru mai de josu chimerele politice, aduse pre toti junii lucratori si diliginti in apropierea sea, ii cultivā si ii aplecā la invetiamentulu si crescerea poporulu. Pentru acēsti'a cascigā elu increderea neconditionata atātu a clerulu cātu si a filorū sei sufleteci. Deci dēca acēl'a cari vreu se stimeze memori'a lui Siagun'a, dōrescu a dovēdi acēst'a si prin fapte, atunci ei sa nu si sioviāasca, cī se aduca memoriei lui multiemit'a alegendu de succesoru alu seu pre unu individū, carele sa nu derime opulu inceputu de antecessorele seu, cī sa-lu continue mai departe.

O parere serbēasca despre alegerea de metropolitu la romāni gr. or. din Ungari'a si din Transilvania.

Unu coreligionariu serbu, care insēmna numele seu cu initialele A. Z. publica in fruntea foii „Neue Temesvarer Zeitung” unu articulu, carele merita tōta atentiunea noastră, atātu pentru ca face istoriculu causei pre cātu se pōte de chiaru si de corectu, cātu si pentru ca ni se arēta interesarea si bonavointia, de cari coreligionarii nostri serbi ni facu parte in acēsta causa si la asta ocaziune. Sa-lu ascultāmu:

„Pre temeulu „Statutulu Organicu”, sanctiunatu de imperatulu, consistoriulu metropolitānu gr. or. din Sabiiu a conchiamatu congresulu la Sabiiu pre 26 Augustu 7 Septembrie, pentru alegerea de metropolitu la scaunulu metropolitānu, ce a devenitu in veduvia.

„Dēca vomu merge a cercā geneasa statutulu bisericescu romānescu si a dreptulu de a-si alege

liberu pre metropolitulu lorū, o vomu gasi in §§. 2 si 3 din articulu de lege IX dela 1868, prin cari, precum se scie, s'au inarticulat legalmintē metropolia autonoma ce s'a infiintiatu pentru romāni gr. or. cu pre inaltele resolutiuni din 1864, inarticulāndu-se totu-odata liberulu exercitiu alu dreptulu de autonomia, asecuratu de §. 8 din articulu de lege 20 dela 1847/8.

„Deci pōtr'a prima la temeulu aceste ordini nouē bisericesci la romāni suntu pre inaltele resolutiuni din decembre 1864, ale cārōr'a dispusitiuni (de-si fāra ale citā anume) mai apoi s'au renouitu in form'a indatinata a legēi.

„Iera aceste pre inalte resolutiuni ale Imperatulu au urmatu dopa propunerea integrulei sinodu patriarchalū din Carlovetiū; deci pentru aceea, pre cari ii interesēza caus'a mai de aprōpe, precum si pentru cei'a cari se sentiescu indemnati a o desbata in publicu, nu va fi fāra de interesu a cōnosce mai de aprōpe intielesulu si directiunea amintitei propuneri sinodali din Carlovetiū, carea s'a incuviintiatu la pre inaltulu locu.

„In virtutea contielegerei episcopatelorū de amendōue natiunalitātiele, si in virtutea acelorū principie cari s'ervescu de basa atātu acelei contielegerei cātu si pre inaltei resolutiuni ce a urmatu, deci si respectivulu articulu de lege, — autocefalia de pāna acum'a a biserice gr. or. din acestu statu, intemeiata in privilegiile pre inalte ale natiunei serbesci si in pre inaltulu rescriptu declaratoriu ce urmā apoi, respective autocefalia capulu bisericescu din Carlovetiū s'a impartitu in dōne provincie metropolitane deschilnite, cu resiedinti'a in Carlovetiū si in Sabiiu, si fia-carei'a i s'a datu, respective fia-care'a si-a sustienutu representarea ei administrarea autonoma a respectivei provincie natiunale bisericesci, si desclinitu administrarea canonicopolitica a metropoliei, alegerea metropolitulu si episcopilorū diecesani, consacrarea acestōr'a, administrarea dieceselorū, manuirea disciplinei si a ordinei bisericesci, exercerea jurisdictiunei biserice preste totu in afaceri disciplinare si disclinitu in ale sacramintelorū si in ale sacramintalielorū pāna la cea mai inalta instantia, administrarea autonoma a fondurilorū bisericesci si scolare ce esistu seu se voru infiintā scl. scl.

„In fia-care privint'a de acēst'a canonica-politica si natiunale-bisericesca, administratiunea ierarchiei romānesci in frunte cu unu metropolitu, respective in frunte cu congresulu natiunale-bisericescu, este deplinu autonoma (se intielege cumca intre marginile legilorū din tiēra) si metropolia romāna deplinu egala indreptatita cu a serbilorū.

„Intr'acēstu intielesu, si numai intr'acēst'a si in acēsta directiune, autocefalia biserice gr. or. din acestu statu, cārēi'a pāna acum'a si dela anulu 1691 metropolitulu din Carlovetiū i stētea singuru in frunte, s'au despartitu in dōne provincii metropolitane deschilnite, in serbēasca si in romānescu.

„Totu-si conducerea suprema a intregēi biserice gr. or. regularea acelorū principie pre cari se basēza acēsta biserica si provinōia bisericesca cā atare, anume a afacerilorū dogmatice, evangelice si ale acelor'a dintre cele canonice, cari suntu de o natura mista, tōte aceste s'au rezervatu reprezentantēi a tōta biserice gr. or. din acestu statu, si acestu cugetu si vointia cu adeveratu canonica a amendororū episcopatelorū si-au gasitu spreessione chiara si apriata in sinodulu generalu din Carlovetiū, statoritu pentru aceste afaceri, in frunte cu patriarchulu serbescu.

„Intemplat'a despartire a credinciosilorū de confessiunea orientala in dōne provincii natiunale metropolitane numai asiā pōte sa aiba basa si intielesu canonicu, cāci almintrea nu aru mai potē se fia vorba de biserice orientala cā un'a, universalu, apostolica; iera singuratecii cari au luat parte aru cadē sub sentintia canonica condemnatōria pentru

ca au spriginitu intenționele schismatice ale unor ierarhi; ceea ce este foarte departe atât de intențiunea cea corectă a sinodului episcopali și a singurătorilor lui membrii cât și de la voinți'a legistatelor lui.

„Si acum trecendu la alegerea de metropolitu românesc carea ne ascépta, cauta se constatăm cumca serbii, a căror'a ierarhia — dorere! — încă nu-si pôte începe funcțiunile sele, privescu cu interesu adevăratu frătescu la ocuparea cât mai curēnda a veduvitului scaunu metropolitanu românesc.

„Cu adevăratu serbii nu au nici dreptulu său calea, nici voinți'a său veri ce altu indemn de a se amestecă în acésta afacere; totuși credem că nu vomu produce superare la români decât ni permitemu să spunem, carea aru fi dorinți'a noastră cea mai sinceră față cu acele faime cari si-au alesu de candidatu pre unu individuu din statulu mirescu în contr'a cărei'a candidatura o voce românescă într'unu diurnalu de aici nu avé alta excepțiune decât ca aru pretinde tempu pre lungu.

„Spuserăm mai susu cum sta biseric'a gr. or. în acestu statu preste totu, cum stau amendou metropoliile atâtă către olaltă cât și împreună conformu invetiaturilor generali ale bisericeii orientali; amu provocatu și la unitatea bisericeii carea, inspirată de invetiatur'a bisericăse, sub conducerea suprema a sinodului generalu va sa substeie și după împartirea în două metropolii.

„Dara pre lângă acele afaceri, cari, pentru susținerea acestei unități, apartinuu la sver'a de activitate a sinodului generalu, mai sunt încă multe chestiuni canonice-politice și nationale-bisericăse, în cari ierarhi'a românescă vine și va trebui să vină în coatințere neînclătu și în relațiuni reciproce cu ierarhi'a serbăse, — într' toate acestea: o corelațiune amicăbilă și o purtare conformu ordinii, carea se corespundă atâtă pretensiuniloru legei cât și recerintelor ratiunei sanetose, va pôte să înainteze atâtă interesele bisericeii cât și ale statulu.

„Dara între relațiunile de astadi, unu metropolitu care sa corespundă acestor recerintie — după a noastră parere nepretensiōsă și după ferbintea dorinți'a a coreligionariloru serbi — numai acelu barbatu pôte să fie, alu cărui'a studiu în vieti'a întreaga a fostu totm'a bisericeii, carele însuși a lăsat parte la periodulu de transitiune, și carele pentru caracterulu seu nobilu, pentru voinți'a sea cea roditoră de fapte, pentru neobosit'a sea promititudine

la sacrificiu spre binele națiunii și alu bisericeii sele, pentru iubirea sea de pace și pentru simțimintele sele umane se bucura de stim'a și de iubirea generală.

„Si pre unu asemenea candidatu la acésta alegere de metropolitu, românii — spre norocireloru, — nu voru fi siliti se-lu cerce foarte departe.

Cu placere luăm cunoscintia despre acésta interesare a fratiloru serbi pentru noi, și mulțimindu-le, totu-odată, însinuăm cu amōre frătescă o reservatiune ce avem, și adică: în sinodulu generalu alu episcopiloru din amendou metropoliile pentru unitatea degmatică, nu scim se fia presiēdinti'a de jă stabilită pentru metropolitu serbesc.

„Albin'a"

Candidatur'a principelui Hohenzollern la tronulu Spaniei.

Jurnalulu de Parisu dice, Curierulu de orientu dela 5 Augustu primesce din Spani'a o curiōsă novela; ea confirmă aceea ce se dicea deuna-di ca în bant'a lui Sant'a-Cruz se afla mai multi spioni prusieni.

Ni se aduce din Spani'a o foarte curiōsă nuvelă. Noi nu scim decât trebu'e să credem, înse în totu casulu nu este nefolositoriu a o semnală, pentru că ea sa fia desmintită, decât nu va fi adevărată.

S'aru pară că candidatur'a principelui de Hohenzollern la tronulu Spaniei, nu aru fi cu deservire abandonată. Ea este din nou urmarită de agentii germani, și va avé de patroni pre siefi dispiliti din partida carlistă; „unu vechiu jurnalistu christin" alu cărui'a ni se citeza numele, aru servi de intermediatoru, în favōrea acestei intrige, între câți-va siefi carlisti și câți-va membrii ai vechiei partide. Pop'a Sant'a-Cruz s'aru fi lasatu să se adimēse. Don Carlos aru avé prob'a trādării acestui siefu cu partizanii principelui de Hohenzollern și pentru care încreștându-se au si tramesu ordinu generalulu din Lizzarag'a a trată pre acestu siefu că pre unu rebelu.

Franci'a.

Lucrările camerei dela Versailles s'a suspendat până la toamnă, eata cum se începe mesagiulu maresialulu Mac-Mahon celitu în adunarea natională prin ducele de Broglie la 29 Iuliu 1873:

Domniloru!

„Adunarea natională a decisu că sa se suspende

pentru câte-va luni lucrările sele. Ea pôte dara sa se departeie, fără neliniscă. Indraznescu a o asigură, ca în lips'a sea nimicu nu va compromite ordinea publică, și ca autoritatea legitima a camerei va fi pretutindinea respectată. Voi veghea aci împreună cu ministerulu pre cari l'amu alesu în rangurile vōstre."

Acestu mesagiu astadi face obiectulu diverselor comentarii din partea organelor de publicitate. Potem înse sa constatăm că maresialulu Mac-Mahon de când a luat presiēdinti'a republicei și până astadi a remas credinciosu programei lui și promisiuniloru ce au datu Franciei.

Comisiunea de permanentă instituită prin adunarea dela Versailles a început a funcționă. Ea a ținutu întâi'a sedințiă, în care s'a manifestatu prin gur'a d. Journault niscă vii preocupatii asup'ră agitațiuniloru partidelor monarchice, în tempulu vacanțeloru parlamentare.

D. Journault a esprimat fric'a că coaliti'a contandă pre spriginitulu guvernulu său celu putienu pre indiferinți'a sea, va agită tiēr'a că sa-si pōtă implin scopulu dorințeloru loro. Elu ceru dara că comisiunea sa se unēscă la fia-care optu dile. Acést'a motiune a fostu combatută de d. Pagés-Dupont, deputatu de Lot. Acestu oratoru a declarat că aru fi de ajunsu o reuniune la fia-care cincispredece dile. Elu a credintu a se pōtea pune garantu pentru honestitatea coalisatoru. „Aru fi să se înșele cine-va asup'ră ideiloru majorității din adunare, cându i atribuim niscă scopuri de natură a compromite liniscă situațiunei."

În cele din urmă comisiunea de permanentă, a decisu că sa se reunēscă la fia-care cincispredece dile. Viitōre sedințiă s'a fiesatu la 13 Augustu și cea următoare la 28 Augustu.

Iēta în ce termini d. Thiers aru fi datu parerea sea asup'ră legei Ernoul:

„Tōte mesurēle de precauțiune samena cu pailor cari se întindu dinaintea porții bolnaviloru, și care nu impiedica nici trancanitul trasuriloru, nici pre bolnavi de a muri."

În câte-va localități cu ocaziunea evacuării au fostu ore-care miscări cu strigate: sa trāiescă Thiers! se trāiescă Gambetta! Cu tōte aceste ordinea n'a fostu seriosu tulburată.

Partidele monarchiei numai este indoiēlă, că la întunerecu conspiru ruinarea republicei, dara ori ce resistentia contr'a fortiei lucruriloru contr'a in-

FOISIŌRA.

Din scrierile stului Ephraemu Syrulu.

Cu ventu

la schimbarea la față a D-lui nostru Iisusu Christosu. (Urmare.)

7. „Si li s'au aretat lor Moise și Elia vorbindu cu elu."*) Cuprinsulu vorbirei loro cu elu au fostu cam acest'a. Ei i-au multamitu lui ca prin aretarea sea atâtă cuvintele loro s'au implinitu, cât și acelor'a-lți profeti. I-au adusu adorare pentru mântuirea, care au adusu-o lumei și genului omenescu și pentru implinirea reale a misterulu, care l'au închipuit mai nainte. Prin acésta suire pre munte s'a facutu bucuria profetiloru și apostoliloru. Profetii s'au bucuratu că l'au vedintu că omu, după cum nu l'au cunoscutu, dara s'au bucuratu și apostolii, căci au vedintu marirea Ddiei sele, care nu o cunosceu, și au auditu vocea parintelui, carea au datu testimoniu fiului. Prin acésta au cunoscutu și intruparea sea, despre carea până aci avéu numai o închipuire nechiară, și afara de versulu parintelui, i-au mai convinsu încă și marirea sea visibile despre împreunarea că realitate Ddiei cu trupulu sea fără schimbare seu amestecare. Acestu testimoniu a fostu sigilat (întaritu) prin trei marturii: prin versulu parintelui prin Moise și Elia, cari stau în giurulu lui servindu-i. Apostolii și profetii se vedéu imprimatulu. S'au vedintu acolo conducătorii testamentulu vechiu și nou. Moise a vedintu pre Simonu (Petru) celu sântitu, ispravniculu Tatalui pre ispravniculu fiului. Acel'a a despartitu odinōira marea, că se pōtă duce populu prin midiloculu valuriloru, acést'a a radicat unu cortu spre a zidi biseric'a. Vergurulu testamentulu vechiu a vedintu pre sociulu seu din testamentulu nou, Elie pre Ioanu; celu-șe s'a suitu în caruti'a

de focu a privitu pre celu-șe a sidiintu la pieptulu focului.*) Muntele s'a facutu de prototipulu bisericeii și Iisusu a împreunatu pre elu ambele testamente, cari le-a primitu biseric'a, și ne au facutu cunoscutu, că densulu pre amendou le-a datu. Celu dintăiu a continutu întipuirile cele misteriose, alu doile a descoperitu marimea faptelor sele.

8. Simonu dise: „Dōmne: bine este nōua a fi aci."*) O Simone ce dici tu?*) Decă vomu rămāne noi aici, cine va implin predicierile profetiloru? Cine va întari cuvintele vestitiloru? Cine va face adevăru preimagiile dreptiloru? Decă romanem noi aci, atunci în cine se va implin cuvintulu: „Străpuns'au mânăle și picioarele mele"*) Și la cine se va referi: „Împartitu-au hainelē mele loro-si și pentru camasi'a mea au aruncatu sorti."*) Facia cu cine se voru implin cuvintele: „Datumi-au spre mănăre fier, și setea mea o au adapatu cu oliet."*) Atunci cine va primi numele. „Liberu în tre cei mortii."*) Decă vomu rămāne aci, cine va rupe zapisulu lui Adamu?*) Si cine va resplăti vin'a lui? Cine i va redă vesmentulu marirei? De vomu rămāne aci, au credi că s'aru implin aceea ce ti-amu disu eu tie? Cum se va edifică biseric'a? Cum va primi dela mine cheile imparatiei ceriului? Pre cine veti legă și pre cine veti deslegă? De vomu rămāne aci, atunci rămāne neimplinitu totu ceea ce s'a disu prin profeti. — Simonu Petru dise mai departe: „Sa facem aici trei colibi, un'a tie, un'a lui Moise și un'a lui Elie."*) Simonu primise tramitarea că se zidēscă biserică în lume, și elu voiesce a face colibi! Elu încă totu ținē pre

*) Ioanu la cin'a de taina.

*) Math. 17. 4.

*) Aceste cuvinte și cele ce urmēză în capulu acest'a le pune Stulu Ephraemu în gur'a lui Iisusu că respunsu la eschiamarea lui Petru.

*) Ps. 22. 16.

*) Ibid. 19.

*) Ps. 69. v. 21.

*) Ps. 87. 6.

*) Colos. 2. 14.

*) Math. 17. 4.

Iisusu de unu omu și-lu punē la olaltă cu Moise și Elie. Mântuitorulu înse i aretă ca colib'a sea nu e de lipsă. Căci elu a fostu, care protoparintiloru sei le faci cortu de noru 40 de ani în pustia. —

8. „Încă vorbindu, iēta noru luminos i-au umbritu pre ei."*) Vede acum Simone cortu radicat fără lucrare; unu cortu care impiedcă ferbintel'a, și nu avé întunerecu în sine? Unu cortu care fulgeră și lucea! Până cându invetiaceii se mirau, s'a făcutu versu din ceriu dela Tatalu ce dicea: „Acést'a este fiulu meu celu iubit, întru care bine amu voit, pre acést'a se-lu ascultati."*) La acestu versu se întōrce Moise la loculu seu și Elie în ținutul seu. Apostolii înse cadiura cu fetiele la pamentu și Iisusu stetea singuru, fiindu că acelu versu per escelentiam sună despre elu. — Profetii au fugitu și apostolii cadiura la pamentu, căci eră versulu parintelui dela care a purcesu. — Tatalu i-a invetiatu ca legă lui Moise s'au implinitu și au se asculte pre fiulu. Acel'a a vorbitu că servu, după cum s'a și numitu și a vestitu ce i s'a disu.*) Togmai asiă și toti profetii, până cându în urmă a venit acel'a, pentru care au fostu tōte, și acel'a e Iisusu.*) Acést'a este fiu și nu sclavu, elu este dōmnu și nu servu. Stăpānu și nu supus; legistatoru de natură ddieiescă. „Acést'a este fiulu meu celu iubit s. c. a."

10. Apostoliloru le-au descoperitu Tatalu pre munte aceea ce loro le-a fostu necunoscutu. La acestu versu au cadiutu Apostolii cu fetiele la pamentu, fiindu că au sunatu unu tunetu înfricosiatu, încātu s'a tremuratu pamentulu și Apostolii au cadiutu la pamentu. Elu le-a aretat că elu e Tatalu întru adevăru. După acestea i-au chiamatu fiulu cu versulu seu și i-au facutu a se sculă.*) Precum adică i-au aruncatu la pamentu versulu Parintelui,

*) Math. 17. 5.

*) Math. 17. 5.

*) Heb. 3. 5.

*) adică: În care s'a implinitu totu, ce s'a predist în testamentulu vechiu.

*) Mat. 17. 7.

*) Math. 17. 3.

teresului și a voinței unui popor mai cu seamă astăzi, aru fi zadarnice.

Bonapartistii pară decisi a lua măsuri serioase în interesele lor și privescu pre ducele d'Anmale ca pre unu inamicu primejdiosu.

Belfortu 2 Augustu 9 ore 40 minute.

Evacuarea completa a început astăzi de dimineața la 5 ore și s'a terminat la 8 ore.

La 9 ore clopotele a datu semnalulu.

Drapelurile erau arborate la fii-care ferăstra. Populația este în veselie. Ulitiile sunt pline de strainii veniti din impregiurulu politice și a Alsacei. Mai multe drapeluri portă inscripțiunea: A. M. Thiers.

Asta s'era iluminatii splendide și generale, transparente reprezentându subiecte patriotice.

Thiers nu a fostu unulu din acei politici ai hășardului, pre carii revoluțiunile îi facu sa iasă la ivela. Thiers are unu lungu și frumosu trecut. Acum'a în urma elu a ocupatu puterea, în circumstanțele cele mai dificile și s'a susținutu la postulu seu prin chiaru gravitatea situațiunei. Prin prudenția și tactulu seu a stinsu cuibulu comunistilor și a strinsu miliardele pentru liberarea teritoriului.

Lips'a de tactu a d'oi Bufet pentru d. Thiers cu ocași'a revinului din Longchamp, a indignatu pre totu publiculu francesu. Ore d. Bufet credea ca suprimându numele unui omu atât de celebru, care a facutu atâtea mari servicii Franciei înainte de densii, va isbuti sa-lu uite și tîr'a? mare amagire! Franci'a intrăga va pastră eterna recunoscintia pentru acestu mare și ilustru barbatu. D. Bufet ore a uitatu că această armata bine disciplinată de astăzi a Franciei, nu este decât lucrulu unei solicitodini pasionate și patriotice a acestui mare barbatu?

Din toate părțile Franciei se tramitu multiemiri lui Thiers pentru evacuarea teritoriului francesu de trupele germane, aceste multiimi de multiemiri și bancheturile ce se dau pentru elu sunt o nobila protestare a inimei, contra ingratitudinii pasiunilor politice pentru acestu mare barbatu.

Cuventarea lui Castelar.

În sedința cortesilor din Spania din 30 Iuliu tînu Castelar o vorbire, carea merita pentru coprinșulu ei o deosebita atențiune. În această vorbire sa se fi apermis elu contra imputatiunei, căci s'a alaturatu conservativilor. Între altele dise:

asiă i-au radicat alu fiului cu puterea ddieirei sele, care locuiesce în trupulu seu și neschimbata este împreunată cu elu, asiă cătu rămănu două naturi între o persoană neimpartite și neamestecate. Elu nu a fostu stralucindu că Moise numai pre dinafara, ci a stralucitu că Ddieu în gloria. Moise au fostu adombritu numai de radi'a marirei fetiei lui. Iisusu înse au stralucitu la totu trupulu de glori'a ddieirei sele, că și s'orele prin radiile sele.

11. Tatalu a disu: Acest'a este fiulu meu celu iubit s. c. a. Prin urmare fiulu nu s'a despartitu de glori'a ddieirei, căci de o natura este tatalu cu fiulu și stolu duhu. O putere o finția, o domnia. Numai asup'a unuia a lasatu sa resune versulu seu dara cu o marire infricosiata. Si Mari'a l'a numitu fin dupa trupu, dara nedespartitu de glori'a sea ddieesca, căci unu Ddieu este care s'a arelatu în trupu pre pamentu. Marirea sea însemnă natur'a sea ddieesca din Tatalu și trupulu seu aretă natur'a sea omenesca din Mari'a, amendoue unite într'o persoană. Elu este unulu nascutu din Tatalu și unulu nascutu din Mari'a. Cine la desparte pre elu (în două persoane) * va fi și elu despartitu de imperati'a lui. Si cine amesteca natur'a lui*) și va perde vieti'a. Si cine nega ca Mari'a a nascutu pre Ddieu nu va vedé nici glori'a ddieirei sele. Cine nega ca elu a portatu unu trupu fara pecatu, va fi aruncatu din mântuirea și vieti'a carea s'a datu prin trupulu lui.)*

12. Insusi lucrurile marturisescu și insusi faptele miraculoase înveta pre cei pricepatori ca elu este Ddieu adeveratu, și patimele demostre ca a fostu omu. Déca cei bolnavi la sufletu (adece necredinciosii) nu se lasa convinsi, de buna sēma ca în diu'a cea infricosiata a sea, voru fi pedepsiti. Căci déca elu nu a fostu cu trupu omenescu, pentru ca a venit la mîndocu Mari'a! Si déca nu a fostu

„Nu observati voi fenomenulu, ca republicanii înaintati, la carii apartinem și noi insine, sugu preste orizontele Europei numai că meteorii? Ei portă vro cate-va luni în Itali'a frenel, în Viena o luna, în Frankfurt o diumetate de luna, abia unu anu în Francia, nu multu în Spania și disparu că cometii tosi că sangele, nu prin învingere inimica, ci nimicit prin insusi patimele lor prin necompetulu lor și înainte de toate prin revoluțiunile urdite contra lor, care sunt mîrtea lor? (Escitatiune mare)

O domnilor mei deputati! Ce amu voitu eu sa încunjuru? Nu alt'a decât că Spaniei nostre sa nu-i umble că celorlalte natii. De acea amu pretinsu dela partid'a republicană, că sa imiteze că și partid'a regimului acele virtuti care ne facu capabili de a guvernă și ne retienu atât dela temerea orba, câtu și dela utopii revolutionarie.

Noi suntemu în catu-va profeti, dara putienu politice; noi scim vorbi multe despre idealu, dara putienu despre esperintie, noi cuprindem întregu orizontulu celu latu alu cugetării și cadem la întâi'a pedeca pre cale. Asiă ne merge noua și asiă a mersu și în istoria, ca inimicii partidelor de progressu întemeieze ideile de progressu, togm'a precum și Pavelu a fundatu creștinismulu, cum creă și monarchistulu Washington republic'a din Nord-Americ'a, cum realisă unu altu monarchistu, Rivadavia, republicele sudamericane. Asiă se templă, de nice botezatoriulu nu potu întemeia în biserică, nice Rousseau în revoluțiune nice ori care altulu din profeti reformele proclamate de dinsulu. Asiă templarea aduse cu sine, ca Moise fu conducatoriulu catra pamentulu promisiunei, înse elu nu a intratu în trensulu, ca Columbu descoperi Americ'a, fara de a sci ca elu a descoperitu și ca unii aventurieri obscuri detere numele cuceririi lui. Togm'a această e ca proclamatorii și reprezentatii ideilor mari nu le realizeza pre acestea și nu le a consolidatu în nice o perioada a istoriei. (Aplaudare). Si eu? Ce amu voitu eu? Nu alt'a, decât a da de mintina acea lege istorica în numele Spaniei. Amu voitu, că partid'a republicană, ieri profetica adi sa fia politica; că opozițiunea de ieri se repesente regimulu de adi; amu voitu, că aice sa se desvôle viitoriulu ei că republicanii se imbrace natur'a barbatilor de stat și partidelor chimate la guvernare, fara de a fi perfidi ideilor lor.

Ce scena de jale profunda în Europ'a! Totu ce amu apermis noi, au realisatu conservatii! Cine a susținutu ide'a autonomiei nationale ungare?

Ddieu, pre cine a numitu Gabrielu: Dau! Déca nu a avutu trupu carnale, cine a jacutu în iesle. Si déca nu a fostu Ddieu, atunci pre cine au laudatu angierii ce s'au pogoritu. N'au avutu trupu omenescu atunci cine s'a fostu infasiuratu în fasie? Si déca n'a fostu Ddieu, cui s'au închinatu pastorii? De nu a avutu trupu carnale pre cine a lasatu Iosifu sa taie impregiuru. Si déca nu a fostu Ddieu, intru a cui onore s'a aretat stēa'a pre ceru? Déca nu a fostu din trupu carnale, pre cine a lapstatu Mari'a? Si déca nu a fostu Ddieu cui au adosn megii daruri? Căndu elu nu a fostu cu trupu omenescu, atunci pre cine a portatu Simeonu în bratie! Si căndu elu nu a fostu Ddieu, cătra cine a strigatu: „Acum me slobodiesci în pace.“*) Déca elu nu a fostu din trupu, pre cine a lasatu Iosifu și a fugitu în Egiptu? Si déca elu nu a fostu Ddieu, atunci la cine s'au referitu și implinitu cuvintele: „Din Egiptu amu chiamatu pre fiulu meu.“*) N'au fostu omu, atunci pre cine a botediatu Ioanu? Si déca nu a fostu Ddieu, atunci despre cine a disu Tatalu din ceru: Acest'a este fiulu meu celu iubit? Déca nu a fostu omu, cine a postitu și flamentu în pustia. Si déca nu au fostu Ddieu cui au servitu angierii? Déca nu a fostu omu, cine a fostu invitatu la nunta în Can'a din Gablei'a? Si déca nu a fostu Ddieu, cine a prefacutu ap'a în vinu? Déca nu a fostu omu perfectu intru a cui mîni au fostu pânile? Si déca nu a fostu Ddieu, cine a saturatu în pustia cu 5 pâni și doi pesci cete cari fara femeii și princi au fostu cu miile?*)

13. Déca elu nu a fostu omu, cine a dormitu în corabie! Si déca nu a fostu Ddieu cine a demandatu ventulu și mării? Căndu nu a fostu omu, cu cine a prânditu Simonu fariseulu? Si déca nu a fostu Ddieu, cine a iertatu pecatele muierei celei pecatoase? Déca nu a fostu omu, cine — ostentitu — a odichnitu la fantăna? Si déca nu a fostu

Kossutu! Cine a realisatu? Conservativulu Deacu! Cine se luptă pentru stergerea selaviei în Russi'a? Inimile republicanilor. Cine a realisatu? Imperatululu Alesandru. Cine a staruit dupa unitatea Italiiei? Mazzini! Cine a realisatu? Conservativulu Cavour! Cine a susținutu ide'a unității Germaniei? Republicanii dela Francofurtu. Cine a redicatu la realitate? Unu Bismark imperialu, cesaristicu. Cine a latitu ide'a republicană, carea în Francia fu de de trei ori sugrumată? Revoluțiunea prima francesă a fostu unu viscolu, a două unu visu! A trei a nu e mai multu decât unu nume. Cine a desceptatu în Franci'a ide'a republicană? Unu poetu mare, Victoru Hugo, unu oratoru mare, Iules Favre; altu oratoru, togm'a asiă de escelente — Gambetta. Cine a realisatu ide'a? Unu conservativu — Thiers, și astfel, ca ea nu se va poté derimă nici odata prin coalițiunea monarchica a adunării din Versailles, nice prin ascutitulu sabiei a Generalului — presedinte cesaricu de astăzi.

Ce amu voitu eu? Cui amu oferitu eu intrég'a mea viață? Cugetului, ca republic'a va sosi, dorintiei, de a creă republic'a prin republicanii și adeca pentru tota lumea. Si ce cugetati voi dara? Cugetati, ca veti poté mantui republic'a cu puterea vōstra cu precipitarea vōstra, cu cantonele vōstre, cu rescōla vōstra militaria, cu această demagogia pretoriana fara numero, fara responsabilitate? (Aplausu mare). Nu! Nu! Cu aceste nebunii scelelate, cu acest'a sinucidere-mania ne ascepta pre noi numai perirea rapede și macularea nestergibila a republicei. (Unu aplausu lungu și repetitu.)

Dupa aceste refută Castelar vro cate-va vorbiri mai din ainte espunendu scopurile și detorintiele unei politice oneste și bicii cu satira amara pre utopistii cantonali, cari adi iau parte la resbelulu civilu, pre cari îi face culpabili parte de motivele cele mai infame, parte de cea mai mare neșcintia despre unu federalismu sanatosu.

„Ce ati facutu voi, și ce amu facutu noi? strigă elu în mania catra acestia.

„Uitati-vé la generalii vostri, carii a maculatu istori'a republicanilor cu sange, cari a orditu rescōla contra republicei; numai pentru oa consciinti'a natiunei nu voi se recunoscă în ei pre cei dintai republicanii! (Aplausu freneticu) Rios Rosas a disu, ca elu tiene o restauratiune carlista de imposibila și camer'a a aplaudatu cu caldura acestu cuventu. Eu togm'a asiă de putienu credu în restauratiune; eu nu potu crede în ea. Nu e cu poșintia, că incușitiunea sa se radice preste consciin-

Ddieu, cine a oferitu Samarincei apa via și i-a spus ca a avutu cinci barbati? Déca nu a fostu omu, pentru ce a portatu vestmentu omenescu! Si déca nu a fostu Ddieu cum a facutu minunile și faptele supranaturali. Déca nu a fostu omu, cine a scuipatu pre pamentu și a facutu tina? Si déca nu a fostu Ddieu, cine a facutu cu acea tina ochi orbi din nascere*) cu vedere! Déca nu a fostu omu, cine a plānsu la grōp'a lui Lazaru? Si déca nu a fostu Ddieu, cine au strigatu din aceea afara pre celu mortu de patru zile. De nu a fostu omu, cine și cum a siediutu pre mānzū? Si de nu a fostu Ddieu, cui au cāntatu cele cāntari de lauda — Osan'a! — Déca nu au fostu omu, asup'a cui au întrebuintiatu iudeii fortia? Si déca nu a fostu Ddieu cine a demandatu pamentulu că sa-i arunce josu! De nu a fostu omu cine a fostu batutu cu toiagu! Si de nu a fostu Ddieu cine a vindecatu la loculu seu urechi'a taiata de Petru. Déca nu a fostu omu a cui facia a fostu scuipata, și déca nu a fostu Ddieu, cine a datu prin suflare Apostoliloru pre Duchulu sântu?*) Déca nu a fostu omu, cine a statu la judecata înainte lui Pilatu? Si déca nu a fostu Ddieu, cine s'a aretat femeiei lui Pilatu în visu?*) De nu au fostu omu, pre cine au desbracatu ostasii și au impartitu hainele? Si de nu a fostu Ddieu, de unde vine intunecarea sōrelui tocmai la restignire? Déca nu a fostu omu, cine a spandiatu pre cruce? Si déca nu a fostu Ddieu, cine a scuturatu pamentulu din temeu? Déca nu a fostu omu a cui māni și peciōre au fostu batute cu pirōne? Si déca nu a fostu Ddieu, cum de s'a ruptu catapelēm'a bisericiei s'au despicatu petriile și mormenturile s'au deschisu? —

*) Ioanu 9 6.

*) Io. 20 22.

*) Mateiu 27 10.

*) Că Nestorianu.

*) Că monophisitiu.

*) Si'a cuminecatura.

*) Luc'a 2 29.

*) Ps. 11 1 și Mateiu 2 16.

tie, censur'a preste cugetare, tacerea preste cuventula parlamentariu, scalsiulu preste press'a libera, confiscatiunea preste tiér'a liberata prin sangele parintilor nostri, trandavi'a manastirilor preste lucrare. Nu, nu, acesta nu e posibilu. Inainte de ce aru cuprinde Spania pre unu Don Carlos, mai bine s'ara afandá in abisulu mării." —

Dupa aceste admoniandu, cá sa se deie regimului unu ajutoriu patrioticu dise Castelaru intorcendose cátra banc'a ministeriale :

„E unu adevratu martiriu pre care 'lu suferu ómenii sublimi pre acésta banca, care aduce atate torture. Ce cugetati voi, ca dice poporulu din Spania despre o partida, carea vré sa bucatiesca tiér'a si poporulu carea tinde a nimici acea unitate, pre carea noi o dovedimu cu musculii si venele nóstre, pre carea o semtímu noi dela Asia pána la America, acea consciintia, care in afara ne face sa dicemo : „Eu sum Spaniolu“ cu acea fala, cu care romanulu dicea : Civis romanus sum !

Eu voiescu sa fiu Spaniolu si nimicu decâtu spaniolu. Eu voiescu sa vorbescu limb'a lui Cervante, sa recitezu versele lui Calderon, sa-mi dau creatiunile mele captive paletei unui Murillo si Velasquez, voiescu sa tienu istoria lui Cidu cá pergamentele sentiului nobilu spaniolu, voiescu se vedu in scutulu nobilitariu alu patriei mele naile acelu catalonii, cari a invinsu orientulu, si amorul acelu andalusi, care a descoperitu apusulu. Eu voiescu sa apartieniu intregu pamentului acésta, care se intinde dela pyrenei pána la marea gaditana, a acelu intregu pamentu, care a fostu santitu prin lacrimile, ce a costatu vietí'a mamei mele ; a acelu santu pamentu, care fu reluat dela straini prin eroismulu, prin martiriulu nemoritorilor nostri predecesori.

Sa intielegeti odata pentru totudenn'a, ca eu 'mi inbescu patria euesaltatiune. (aplausu.)

Eu nu vedu nice unu patriotu in deputatulu care rescota provincie, care sfasia patri'a, care lasa sa falfae unu standardu odiosu depre catargele nailoru lui Don Ioan d' Austria. Aci nu vedu eu nice o Spania. Eu vedu Spania in Voluntariu de Estella, care cu muierea alaturea, standu pre o suta magi de prafu cu unu fitilu de tunu aprinsu ascepta sa vina sceleratulu Carlos, spre a mori cá unu bravu. Da, acésta e patri'a lui Virinto, a lui Pelayo, alui Cidu, a martirei Gerone, a republicanilor sacri dela Saragossa. Votati acésta motiune (cá sa se persecute prin judecatoria deputatii cortesiloru insurgenti) si veti votá pentru libertate, pentru patria, pentru republica si inainte de tote pentru autoritatea si demnitatea vostra.

Cetimu in „Federatiune“.

† Iosifu Popu-Selagianu de Basesci.

Episcopu romanescu greco-catolicu alu diecesei de Oradea-Mare, au adormitu in Domnulu, la 5 Augustu a. c. st. n. la 8³/₄ óre dimineti'a, in etate de 61 ani. Remasitiile lui pamentesci se voru astruca Sambeta in 9 Augustu, st. n. — Repansatulu se trageá din latí'a familia a Popesciloru din Selagiu precumu se vede din predicatu, parintele seu inasevenise, cá multi alti, sub episcopatulu lui S. Vulcanu, in Ungaria, si cá preotu se asiedia in comunitatea rom. Pocciu, unde la 13 Aprilie 1813 s'a nascutu Iosifu care finindu scólele gimnasiali cu succesu eminentu, fu tramisu la facultatea teologica de Vien'a cá alomnu in convictulu imp. numitu la „S. Barbar'a“. Terminandu cursulu teologiei, intrá in institutulu superiore „la S. Augustinu“ totu in Vien'a, unde fece doctoratulu din sciintiele teologice. Retornandu in diecese fu aplicatu in curtea episc. curendu apoi deveni secretariu eppului Erdeli, si asemenea de teneru, ajonse canonicu a latero, mai tardiu Rectoru seminarului domesticu, Directoru preparandiei diecesane, Inspectoru scóleloru nat. rom. Consiliariu reg. si in fine la 1863. fu numitu episcopu. Cá atare fu decoratu cu crucea de cav. ord. Franc. Iosifu si dela scaunulu Romei cu demnitatea de asistente tronului pontificu. Sciintiele, mintea agera si esemplari'a portare morale l'innaltia iute la demnitátile bisericesci. Romanii din dieces'a Oradei-M. salutaru cu bucuria pre noulu pastoriu, nutrindu mari sperantie in venitoriu, dela a cáruí-a activitate, atátu pre terenulu natiunale, cátu si bisericescu asceptau mari rezultate. Inse Repansatulu se margini la cele preotiesci, si de politica stete departe, si astfelu de o parte si-atrase disgrati'a stapániloru, iéra de alta parte románii

diecesani se instrainara de densulu, ceea ce 'lu disgustá si fece de in anii din urma duse vietia cu totulu retrasa. Inea fiindu canonicu scrisu in limb'a lat. „Enchiridion juris ecles.“ carte, ce trase atentiunea eroditiloru contemporani. — Repansatulu ardea de zelulu bisericeii catolice, iubirea lui pentru Rom'a lu indemná a suscepe caletori'a in etern'a cetate, de unde se intórse incántatu de monumintele strabune si de primirea la S. Parinte. Cándu merse de a dóu'a óra, spre a luá parte la conciliulu ecumenicu se fece propugnatoriu infalibilitátei, ceea ce nu placu acasa. Natiunea sea romána a iubitu-o cu ardóre si devotamentu si adese ori facea alusuni la fapte, cari i voru asecurá immortalitatea. In vietia inse, binefacerile lui, de altmintrea considerabile, n'au esitu din sfer'a strinsu bisericesca. Dara sciirea electrica, ce primirámu, ni anoncia ca repansatulu au facutu Testamentu epocale, ceea ce i-aru asecurá immortalitatea. Din 5 Aug. pána astadi nu ni-a venit nici o coresp. dela Oradea-M. — afara de dóue telegrame, — si numai din diariile straine aflámu unele positiuni mai insemnate ale testamentului, anume: gimnasiulu rom. de Beiusiu 20,000 fl. v. a. fondulu preotiloru deficienti : 20,000 v. a. pentru scól'a de fete : 10,000 fl. Seminarulu domesticu 3,000 fl. etc. sum'a legatelor trece preste 100,000 fl. v. a. donatiuni intru adeveru considerabile pentru institutiele nóstre de cultura si scopurile umanitarie in dieces'a de Orade-Mare. Sub impresiunea acéstei sciri imbucurátorie dicemo :

Fia-i tierán'a usióra si memori'a binecurentata !

Varietáti.

†

Iuliu Bardosi.

Inspectoru regescu de scóle, in numele seu si alu sociei sele Irin'a nascuta Nistoro, alu sororei Elen'a maritata dupa Nistoru Ganea perceptoru municipale in Naseudu si alu fiiloru acestor'a Ioanu si Sofi'a, alu matusiei sele Sofi'a maritata Zlinsky si a celora-lalti consengeni, cu anim'a cuprinsa de celu mai profundu doliu, anoncia trist'a scire despre mórtea multu iubitei sele mame respective sócre bune si sorori.

An'a Sabo din Lugosiu.

Veduv'a dupa Demetriu Bardosi, comerciante in Reginulu sasescu, nascuta la anul 1812 veduvita la a. 1860, carea abia in tempulu din urma se stramutá cu locuint'a de impreuna cu mine la Sabiu, cându in 4 ale c. (Augustu) primindu dela Reginu unu telegramu, ca fiic'a sea Elen'a aru fi cuprinsa de morbulu colerei si grabindu-i la momentu intr'ajutoriu, in 9 c. cadiu insasi victima acéstei infricosiate epidemii.

Fia-i tierán'a usióra !

*** In „Wanderer“ de Vien'a cetimu urmátorea corespondintia :

Alb'a-luh'a, 31 Iulie. (Candidatii pentru scaunulu archiepiscopescu gr. or.) Din tagm'a preotiesca suntu urmatorii candidati : 1. Episcopulu diecesei aradane Procopiu Ivascovicu, de 67 ani, corporalmente slabu si bolnaviciosu, din care cauza, precum se afirma din mai multe párti, elu aru avé de cugetu sa renuncie la candidatura. 2. Episcopulu diecesei caransebesiane Ioanu Popasu, de aceea-si etate, dar inca vigorosu ; elu posiede mai pucine cunoscintie, inse pentru aceea este cu atátu mai mare practic. 3. Archimandritulu si vicariulu generalu Nicolau Pope'a, de 45 ani, are unu esteriuru de pucina autoritate si fara putere de a impune, portare si maniere respingátore, ceea ce dovedesce puciena educatiune sociala, din care cauza nici nu este iubitu la poporu ; elu are multe cunoscintie teoritice, dar aprópe nici cea mai putiena praesa. 4. Vicariulu Mironu Romanu, presiedinte consistoriului gr. or. de Oradea-Mare, de 43—45 ani, barbatu de statura innalta ; elu posiede multa cultura si spirituala si sociala, are o portare prevenitoria, din care cauza este cunoscutu si iubitu de poporu. Dupa tote cáte amu aflatu pána acumu despre candidatur'a sea, la alegere elu se va poté bucurá de cele mai multe voturi, mai vertosu intre deputatii congresuali din Transilvania. La inceputu se vorbá si de candidatur'a duoru laici ; ceea ce déca s'aru intemplá, apoi inca de pre acm s'aru poté considerá cá fapta constatata nereusirea lor. Asceptámu cu nedumerire, sa vedemu ce pusetiune va

luá guvernulu ungurescu fatia cu alegerea. La casu, candu guvernulu u'aru intrelasá a se amestecá si a eserce iniuriintia asupr'a alegerei, atunci lu potu asecurá, ca nemultiamirea si iritatiunea intre romani aru ajunge la gradulu supremu.

* * (†) Veduv'a Ludovic'a Tamasiu, nascuta Morario, soci'a bravului si escelentulu directoriu si invetiatoriu normale din Borgo-Prunda, Domide Morariu socruulu seu si tota famili'a sea, anoncia cu anima sfasiata trecerea la cele eterne a sociulu seu Gregorie Tamasiu, dupa unu morbu repentinu de colera. Nu mai putiena e durerea si pentru inteleginti'a borgovéna, perdiendu in elu unu talismanu scumpu alu progresulu scolaru. Fia-i tieren'a usióra si memori'a eterna !

57/873.

Insciintiare.

Cei-ce dorescu a-si procurá portretulu fondatorului Gojdu litografatu pre hárthie alba pretiulu 1 fl. iéra pre hárthie China 1 fl. 50 xr. sa se adreseze cu asignatiune postale dedreptulu cátra „Administratiunea fundatiunei lui Gojdu“ (Budapest Városháztér 8. sz.). Colectorii voru primi la 10 esemplare unulu gratulu.

Bud'a-Pest'a 6 Aug. 1873.

Pentru reprezentanti'a fund. lui Gojdu :

Georgiu Mocioni.

Cav. de Pascariu

notariu.

(1—3)

Nr. 57.

Concursu *).

Pre anul scolastic 1873/4 se escrie concursu pentru dóue stipendie din fundatiunea lui Gojdu de câte 300—400 fl. eventualmiate, adeca la casu de promotiune dintr'unu stipendiu mai mieu intr'unulu mai mare pentru dóue de câte 100—200 fl. pentru ascultatorii de sciintiele medicali, tehnice si juridice, preferendu-se intre asemenea calificati ascultatorii de medicina si tehnica.

Competintii sa-si indrepteze petitionile concursuali instruite cu atestatele de botezu, de paupertate si de studie cátra reprezentanti'a fundatiunei lui Gojdu Pest Városháztér 8. sz. pána la 15 Sept. a. c. cal. nou, descoperindu totu-odata, déca mai trage de unde-va vre-unu stipendiu seu nu ?

Totu de odata se provóca stipendistii acéstei fundatiuni, ca pána la susu atinsulu terminu se arete rezultatulu studiiloru din anul trecut, pentru ca la din contra, stipendiulu avutu se va conferi altui'a.

Pest'a 6 Aug. 1873.

Reprezentanti'a fundatiunei lui Gojdu.

Georgiu Mocioni.

Cav. de Pascariu

notariu.

(1—3)

*) Cele-lalte jurnale románe potú reproduce acésta escriere de concursu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei invetiatoresci la scól'a confesionala gr. or. romána din Danesiu protopresbiteratulu Sighisiórei se publica pána in 15 Augustu st. v. a. c. concursu.

Emolumentele impreunate cu acésta statiune invetiatoresca suntu :

1. In bani gat'a 50 fl. v. a. din cas'a alodiale.
2. In bucate 70 ferdele de cucurudiu sfermatu.
3. Cuartiru liberu in edificiulu scólei cu dóue odai, gradina de legumi alaturea cu o gradina de unu caru de fenu.

4. Unu pamentu aratoriu de unu caru de cucurudiu si o picicaria. —

5. La nascerea Domnului a trei'a parte din venitululu usuatu si lemne de incalditu de ajunsu.

Concurentii au pre lánge ascernerea documentelor de calificatiune prescise in stat. organicu pentru cariera invetiatoresca cátra scaunulu protopopesu gr. or. alu tract. Seghisiórei pána la terminulu susu fipsatu a documentá ca sciú barema dóue limbi din limbile patriei recunoscute, ca suntu deprinsi in cantárele bisericesci.

Danesiu 29 Maiu 1873.

In cntielegere cu comitetulu parochialu respectivu.

Inspectoru scolaru greco-orientalu alu tractului Seghisiórei.

Zacharia Boiu

Protopopu.

(1—3)